

Bliver den et privat Selskabs eller Kommunens? Jeg veed ikke, om den høitærede Minister er istand til at besvare dette Spørgsmaal. Jeg kan heller ikke sige, at det er af saa stor Vigtighed, men nogen Interesse forekommer det mig dog at ville have, saa meget mere som jeg ikke skjønner, at Motiverne i den Henseende indeholde Veiledning. Der gives blot den Meddelelse, at forøvrigt er Bestyrelsen i Henhold til kongelig Resolution af 24de Februar 1818 gaaet over til et Bestyrelsesraad, uden at det nærmere meddeles, hvorledes dette Bestyrelsesraad sammensættes. — Selve Lovforlaget skal jeg ikke gjøre nogen Indvending imod.

Berg: Ja, det er ikke blot, forekommer det mig, for det Tilfælde, at Skolen skulde op-høre, at der bliver et Institut spævendt i Lusten; men det forekommer mig ogsaa, at det bliver en meget mærkværdig juridisk Person, som staber i dette Institut ved dette Lovforlag. Jeg kan ikke negte, at det forekommer mig at fortjene Overveielse, om ikke denne Lov burde have det Indhold, at Eiendommen bliver overdraget til Fredericia Kommune under Betingelser, som nærmere kunne fastsættes i Lovens saalebendes om, at Kommunen paatog sig Forpligtelse til at holde tilstrækkelige Lokaler til et saadant Institut og om, at et Institut med samme Formaal fremdeles vedligeholdes, og at Eiendommen i andet Fald skulde falde tilbage til Staten. At tilskjøde Eiendommen til Institutet, som har en Bestyrelse, der rimeligvis kan fastsættes saa eller saa, er forekommer det mig, en saa mærkelig Indretning, at jeg ikke veed, om vi ellers have ret mange eller overhovedet nogen af den Slags her i Landet. Jeg skulde derfor mene, at det var hensigtsmæssigere, hvis man vil gjøre Noget for selve Anstalten; da at gjøre det under en anden Form, nemlig ved at overdrage Fredericia Kommune Eiendommen paa visse bestemte Betingelser, der kunde komme Skolen til Gode i samme Omfang og maaskee i fyldigere Omfang, end det vilde blive Tilfældet ved denne Lov. Jeg har villet sige disse Bemærkninger til, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) yttrede, for at høre den høitærede Ministers Mening om begge disse Punkter.

Ministeren for Kirke og Undervisningsvæsenet (Fischer): At det Spørgsmaal opkastes, om det ikke vilde være rigtigst at overdrage Kommunen denne Eiendom, kan slet ikke forundre mig, thi jeg holdt længe selv fast ved den Tanke, at det uden Tvivl vilde være det Rette; men saa oplystes det, at Kommunen har overdraget sine ved Siden af Skolen liggende Grunde til Latin- og Realskolen, og at Følgen af

at overdrage den gamle Bygning med Grund til Fredericia Kommune kun vilde blive den, at Kommunen igjen tilskjødte Skolen den, saa at det Hele var et Ombyb. Dersom man overveier dette Forhold nærmere, tror jeg, at man vil komme til det samme Resultat, som jeg er kommen til, nemlig, at det Retteste er direkte at overgive Skolen den Eiendom, som den i saa lang Tid har haft uden at svare Noget deraf, og som den ikke kan undvære, thi Sagen er jo netop den, at Skolen trænger til en betydelig Udvidelse og ikke ser sig istand til at skaffe denne Udvidelse tilveie, uden ved at optage et Prioritetslaan i de nye Bygninger; men det kan den ikke gjøre, uden at den staar ubetinget som Eier. Det er dette, der har været det Afgjøvende ved Fremsettelsen af Lovforlaget. Naar nu et æret Medlem (Th. Nielsen) har ment, at det er et Spørgsmaal, som man burde opfaste allerede nu, hvad der vil blive af den Grund, ligesom ogsaa af de andre Grunde, som Kommunen har overdraget til Skolen, og de Bygninger, der findes derpaa, hvis Skolen gik ind, hvis den ophørte at være, da er det et Spørgsmaal, jeg ogsaa har opfattet. Besvarelsen er den, at de hverken vilde tilfalde Kommunen eller ville tilhøre Bestyrelsen; men derimod have de Sagtyndige ment, at det maatte anses som utvivlsomt, at Eiendommene vilde hjemfalde til Statskassen.

Berg: Skjødet paa denne Eiendom skulde altsaa lyde paa Bestyrelsesraadet, det vil sige Magistraten, Byens to Sognepræster og to af de Forældre, hvis Børn søge Skolen. Det er Bestyrelsesraadet. Dets Formand er Borgmesteren i Fredericia, der altsaa nærmest maatte modtage Skjødet. Jeg gad vide, om der eksisterer et saadant Forhold nogensteds i Landet, hvor man fra Statens Side skjøder en Eiendom til en Bys Borgmester med nogle andre Mænd for et Institut, der er beliggende i Byen, og hvis Undervisning omfatter en saa betydelig Del af Byens Ungdom. Jeg kan dog ikke skjønne rettere, end at det var naturligt at tilskjøde Byen Eiendommen, at Kommunalbestyrelsen modtog den, og at den saa varetog denne Sag som Byens andre Anliggender, og saalænge den opfyldte sine Forpligtelser, var Byen fæstet paa at beholde Eiendommen, ellers gik den paa nærmere Betingelser

Rettelset.

- Sp. 3322 L. 26 f. n.: „stotte“, læs: „stille“.
Sp. 3324 L. 27 f. n.: „til 2den Behandling“, læs: „til Behandling“.